

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/352/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114208465
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6114208465.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a sudcov JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava 26, IČO: 35 792 752, v konaní zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, P.O.BOX 41, proti žalovanej: M. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom O., G. I. XXX, štátna občianka SR, o zaplatenie 1.294,85 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 04. 11. 2014 č. k. 17C/130/2014 - 38, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaná **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.294,85 Eur s príslušenstvom s poukazom na skutočnosť, že žalovaná neplnila zmluvu o revolvingovom úvere, dostala sa do omeškania s úhradou splátok a žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Do okamžitej splatnosti úveru žalovaná uhradila len sumu 44,65 Eur. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, z ktorej žalobca odvodzuje uplatnený nárok, je neplatná pre nedostatok písomnej formy, ďalej poukázal na to, že ako žiadosť, tak aj oznámenie neobsahujú obligatórne náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. ku dňu 17. 08. 2009 (uzavretie zmluvy), preto poskytnutý úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Súd poukázal na neprimeranosť úroku z poskytnutého úveru vo výške 68,90 %, ktorú považuje za hrubo rozpornú s dobrými mravmi, čo má za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Nárok žalobcu preto vzhľadom na neplatnosť zmluvy považoval za nárok z titulu bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). S poukazom na § 5 Zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa, ustanovenie § 100 ods. 1 a § 107 ods. 1 OZ dospel k záveru, že uplatnený nárok je premlčaný, žalovanej bolo doručené oznámenie o zosplatnení úveru dňa 18. 01. 2010 a v tento deň jej začala plynúť 15-dňová lehota na úhradu splátok. Konkrétny dátum zosplatnenia uvedený nebol, preto mal súd za to, že lehota 15 dní uplynula dňom 02. 02. 2010 a tento deň treba považovať aj za deň zosplatnenia úveru. Nasledujúcim dňom začala plynúť 2-ročná lehota na podanie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia. Táto uplynula dňom 03. 02. 2012. Žaloba bola podaná dňa 11. 04. 2014, teda po uplynutí 2-ročnej premlčacej doby. Z uvedených dôvodov žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p., keď žalobca, ako neúspešný účastník, nemal nárok na náhradu trov konania a úspešná žalovaná si trovy konania neuplatnila žiadne.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Namieta voči záveru súdu o neplatnosti zmluvy pre nedodržanie písomnej formy a ďalej namieta voči neprípustnej aplikácii § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. Záver súdu o neplatnosti zmluvy označuje za minimálne predčasný, vyvodený bez toho, aby boli aplikované príslušné zákonné ustanovenia, a pokiaľ súd posudzoval plnenie ako bezdôvodné obohatenie a nárok zamietol ako premlčaný s aplikáciou ustanovenia § 107 ods. 3 OZ, považuje takýto postup za nesprávne právne posúdenie (založený na nesprávnom ustanovení zákona), ale zároveň ho označuje aj za výsledok nezákonného postupu súdu. Konkrétne poukazuje na skutočnosť, že žalovaná strana počas celého konania nevzniesla námietku premlčania, preto súd nebol oprávnený prihliadať na premlčanie ex offo, pretože v čase začatia konania takáto úprava neplatila. Postup súdu bol preto založený na retroaktívnej aplikácii ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. Domnieva sa preto, že ustanovenie §5b (zákona č. 250/2007 Z. z.) by sa mohlo vzťahovať na postup súdu len v konaní, ktoré začalo za účinnosti tohto ustanovenia. Dôsledkom takéhoto postupu je zásah do hmotnoprávnej pozície účastníkov konania, nie do ich procesného postavenia. Pokiaľ súd považoval zmluvu za neplatnú odvodzujúc tento záver z nedostatku povinných náležitostí zmluvy, ide o nesprávny záver, pretože absencia zákonom predpísaných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 zákona nie je dôvodom neplatnosti zmluvy. Žalobca namieta aj voči názoru súdu, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje zákonom požadované náležitosti. Zmluva obsahuje výšku RPMN presným údajom stanoveným v zmysle zákonom ustanoveného postupu pre jej určenie v bode 6. Pritom v čase podania žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru nie je objektívne možné exaktne stanoviť hodnotu RPMN, bráni tomu spôsob výpočtu stanovený zákonom. Tvrdenie súdu o neistote spotrebiteľa a výške RPMN je nesprávne, tento údaj pri schválenom úvere nikdy nebude vyšší ako ten, ktorý sa uvádza v žiadosti ako predpokladaný. Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru možno určiť až pri jeho schválení, pričom táto hodnota je v bode 6 zmluvy uvedená presne. Údaj konečná splatnosť úveru, ako tzv. informačná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nie je z hľadiska podstatných náležitostí úverového vzťahu rozhodujúca. Vyjadruje totiž informáciu, kedy má byť úver za predpokladu dodržiavania zmluvy uhradeným a kedy dôjde k zániku záväzku. Ide o informáciu o tom, kedy spotrebiteľ pri dodržiavaní zmluvy zo svojho záväzku sa tohto zbaví. Ide teda o údaj obsahovo zhodný s údajom dátum splatnosti poslednej splátky. Už len z dátumu splatnosti poslednej splátky je každému priemernému spotrebiteľovi zrejmé, aký je deň konečnej splatnosti. Pokiaľ ide o nedostatky náležitostí zmluvy, ako je stanovenie počtu, výšky a splatnosti splátok úrokov, istiny a iných poplatkov, má za to, že v predmetnej zmluve je požiadavka zákona podľa § 4 ods. 2 naplnená. Tvrdenie súdu o rozpisovaní splátky nemá žiadnu oporu v zákone a rovnako žiadny iný predpis takéto rozpisovanie splátky na časť istiny, úroku v prípade iných poplatkov nestanovuje. Má za to, že v tejto časti je zákon nesprávne interpretovaný a zmluva obsahuje výšky splátky, termíny jej splatnosti ako aj počet splátok.

3. Žalobca nesúhlasí ani so záverom ohľadne výšky odplaty, pretože súd nepoužil príslušnú právnu normu. Ku dňu uzavretia zmluvy podľa ustanovenia § 53 ods. 6 OZ odplata nemala podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, prihliadalo sa najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Až na základe záveru, či konkrétna odplata prevyšuje hodnotu tej obvyklej odplaty podstatným spôsobom, je možné konštatovať rozpor dojednania odplaty so zákonom. Tento rozpor sa môže týkať len časti odplaty, a teda dojednanie o celej odplate nemožno považovať za nezákonné (čo zodpovedá aj § 505 ods. 1 veta tretia Obchodného zákonníka). Domáha sa zmeny napadnutého rozsudku tak, že žalobe bude v celom rozsahu vyhovieť, alternatívne navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Písomné vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd po preskúmaní veci nezistil žiadne vady konania v konaní pred okresným súdom, ktoré by sa týkali procesných podmienok, čo sa týka preskúmania veci samej, odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby dospel k správnym skutkovým a právnym záverom a rozsudok je vecne správny.

9. Za zásadnú a rozhodujúcu považuje odvolací súd námietku žalobcu ohľadne posúdenia premlčania uplatneného nároku, a to pri aplikácii ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. Odvolací súd v tomto smere považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne a súladné s existujúcou judikatúrou (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Mcdo 12/2014, 3Mcdo 14/2014, 3Mcdo 9/2014, 4Mcdo 3/2015, 4Mcdo 17/2014, 8MCdo 13/2014). V zmysle platnej judikatúry ako ustanovenie § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy je povinný prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou, ako aj ustanovenie § 52 ods. 2 veta tretia OZ, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj ak by sa inak mali požiť normy obchodného práva, obe nadobudli účinnosť 01. 05. 2014, pričom právne predpisy, ktorých súčasťou sú tieto ustanovenia, nemajú prechodné ustanovenia. Najvyšší súd judikoval, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom (odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že Ústavný súd SR v uznesení III. ÚS 194/2016 - 10 zo dňa 12. 04. 2014 odmietol sťažnosť, v ktorej sa obchodná spoločnosť domáhala rozhodnutia o jeho porušení základného práva na súdnu ochranu, okrem iného na tvrdenú ústavne nekomfortnú interpretáciu a následné uplatnenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa, § 52 ods. 2 OZ. Sťažovateľovi nebolo vyhovené a ústavný súd sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú zamietol.). Odvolací súd preto konštatuje, že nemá dôvod odchýliť sa od doposiaľ platnej a relevantnej judikatúry v obdobných veciach. Vzhľadom na uvedené časové súvislosti je preto bez akýkoľvek pochybností zrejmé, že uplatnený nárok bol premlčaný (úver bol zosplatnený dňa 02. 02. 2010 a žaloba bola podaná na súde dňa 11. 04. 2014).

10. Pokiaľ ide o ďalšie námietky odvolateľa, odvolací súd považuje za správny záver súdu prvého stupňa v zmysle jeho odôvodnenia v tom, že zmluva nebola uzavretá platne vzhľadom na rozdielnosť údajov v žiadosti o úver a v oznámení o schválení úveru, pričom rovnako súhlasí aj s ďalším záverom, že predmetná zmluva neobsahovala všetky zákonom vyžadované zmluvné náležitosti, ako aj že úrok z poskytnutého úveru vo výške 68,90 % je nepochybne v rozpore s dobrými mravmi a z tohto dôvodu je dojednaný neplatne.

11. V zmysle uvedeného akceptujúc premlčanie uplatneného nároku, na ktoré bol súd (prvej inštancie, rovnako aj odvolací súd) povinný prihliadať z úradnej povinnosti v zmysle citovanej právnej úpravy, odvolací súd považuje rozsudok okresného súdu za vecne správny, a preto ho podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 os. 1 CSP, o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CPS súd prvej inštancie.

13. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).